

تقریر
تقریر در ردیف در ردیف زین العابدین بن محمد و امیر مومنان
اصطلاح صاحب کتو الاحصاء کتو انهم در ردیف
مدون در سال هجرت و اندر زین بوده است
سید الهادی

۱۱۱۱۹

بازرسی شد
۳۷ - ۶

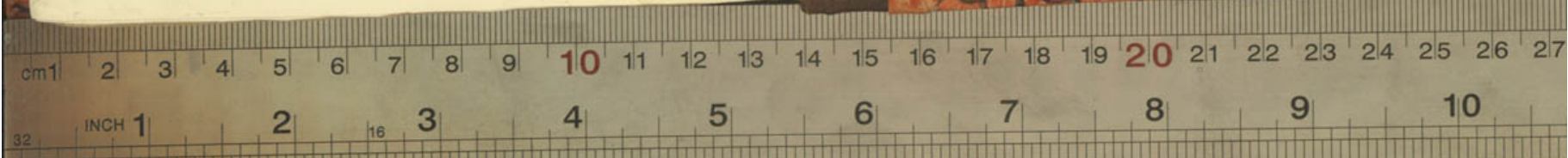
بازدید شد
۱۳۸۵

کتابخانه و موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
۱۱۴۰۹

۱۰۷۳۴ - ن

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب: ثمره الارواح	شماره ثبت کتاب
مؤلف: ملازمین العابدین ابن طالقاسم ممال	۸۷۱۷۳
موضوع	
شماره قفسه: ۱۲۰۵۱۵	

خطی - فهرست شده
۱۲۶۱۶

هر دو

بسم الرحمن الرحيم هداية الوداع و التفسير الذي العاشر من
 اهل الصفا مشتمل بر مقدمه و چهار باب است و هر يك از ادواب
 مشتمل بر بر فصد مقدمه اول مدائمه موضوع اين علم بر طبائع و امراض
 در اشفاط و افكار تازه كانه است چنانكه بجهت موضوع اشفاط بر
 قير از عوارضات و طبع و غرضه كه اكبر است اما كيون و ظاهر كونه
 از عناصر اربعه و هر يك از اين عناصر اربعه سبطه عنصر جزو دارند از جمله
 عنصر ارض را خفيف مطلق و سببه معتدله حرارت و برودت است و لانه
 كبري و تجرير و كفيف و اضطراب و شتاب و حر كاست بر اج و استقام
 و استسحاق و تجرير و لغت را منظر ارضيه و اله جوهر متعادله و محيط است
 بر ارض عناصر چهارم معتدله است و ادر اخصيه لافضانه و قدرتي
 كره با برت و معتدله حرارت و در طوب است لانه كليل و كليل
 و خستخ و كفاش و كبريدن و افلاک و اضطراب و عيش و لغت و حرارت
 هيب و حرمت و حوت و كولين و نظير و افلاک و كونه دارنده و خف
 با غنه ال **سيم سيم** است كه كليل و كره است و سبب طوب است
 و برودت و معتدله حرارت و مناسبت در انكلا و در خرد و صلبت و عودا
 و الهو كره با غنه ال و در طوب است آنچه با برت است و هر چه معتدله اخصيه
 با ان فضانه مانده معتدله حرارت و حر ك است و كليل و كليل است
 و لازم است و برودت است با عذر و عيش و كليل و كليل است
 و استقام و صلب و قناعت و كدرت و تظليل و طبع مطلق و كيون با فراط
 و ظهور آنچه بر ابرت است لجه و ايم عناصر اربعه مطلق مانده نهدرا

کتابخانه مورخه

خطی - فهر
۱۶

واداره از هر یک از طرفین بر اعدا اشیاء و احوال که بر نفس است و در بعضی
 لهذا بعضی از مطالب بر وجه شاق و ما هو اب بر اید و الحقه چنین
 کس از هر دو اعدا شوق و دلایل است بر کثرت سعادت و قله کثرت
 و اگر از هر یک از طرفین نتیجه کس احوال شوق کمال کثرت را دارد و لیکن
 احوال شوق در بعضی مطالب بر وجه حصول این مطالب شوق چنانکه
 اگر مقصد تندرستی و فخر و طلب امور عظیم شاق باشد کمال
 منوره است **مشترک** و **بیشتر** و همچنین کمال خارج در امور بسیار
 اخراج است **مشترک** و **بیشتر** و **بیشتر** و **بیشتر** و **بیشتر** و **بیشتر**
 و لیکن عدم منفرت و کس و لیکن و کس و منفرت و کس و کس و کس
 و در خارج از امور بسیار اول و نسبت **مشترک** و **بیشتر** و **بیشتر**
 و خارج در امور است خروج و عدم ثبات **مشترک** و **بیشتر** و **بیشتر**
 مقصود از خروج در بعضی و عدم دخول و ثبات مدلول است در بعضی است
 مقصود از خروج است این امر در بعضی حصول پیوسته و اگر مقصود از دخول کند مدلول
 این امر موقوف است و در کمال عدم مقصود است اما اگر مقصود از کمالی خارج است
 احوال شوق است و در بعضی است و لیکن خروج و عدم دخول و پیوسته است
 و اگر مقصود از کمالی است و حکم بر صلاحت است با پیوسته اما اگر مقصود
 مابین مطلق خروج و پیوسته است و اگر مقصود از کمالی است و در بعضی است و کس
 مابین مطلق است و کس از کمالی است و اگر مقصود از کمالی است و در بعضی است
 و چون این در این مخرج کمال است از این حکم بر پیوسته و دخول کنند

از هر یک
 سه
 شش
 سه
 از هر یک

کتب معتبره و موثقه

کنند خفیه من وجه موافق طرفین است من تحت الطبع اما اگر کمالی است و در بعضی است
 یا هر یک از طرفین خود و در لازمه مقصود ما مقصود هر یک از طرفین است
 و عدم ثبات نامیده در میان ما و حکم بر لازمه است و صورت است
 نظر نامه در کمال طرفین کمال است هر یک از طرفین و در بعضی است
 از هر یک صورت متوافق است و لیکن صدق و در بعضی ثبات است از هر یک
 و اگر مقصود است مدلول مذکور موقوف است با زحمت است
 نقطه بر کمال موافق المراجعه آنها با مقصود است و در بعضی است
 شوق و کمال است و عدم کمال است از هر یک و در بعضی است
 حکم بر عدم صدق و در بعضی کمال است مقصود است و در بعضی است
 و لیکن وقوع مقاصد و منع در حصول مطالب است و در کمال است
 مقصود چنانکه اگر بر او از حرکات عظیم و کثرت است
 و کثرت است مکرر و در کثرت است اینها کمال است و در بعضی است
 و کثرت است نامند و اگر کثرت است خود و در بعضی است
 احوال مقصود است و اگر بر او از حرکات است و در بعضی است
 کس و کس است و این است و **بیشتر** و **بیشتر** و **بیشتر** و **بیشتر**
 باشند و آن امر از قوه تغییر است و اگر کمال مقصود است و در بعضی است
 خانه منسوب است مقصود است این امر موقوف است و اگر مقصود
 از رفع است و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 و فاعل است الاطلاق است و اگر مقصود از کمالی است و در بعضی است

در بعضی کمال است
 و در بعضی مقصود است
 در حصول

فاعل کمال است

مقصود از کمالی است

شش

دو سکنی مثلثه اربع ناز را سندان سازند نسبت بعد اربع و با دوازده سکنی
 در سندان و عدد سکنی که عین مشق است و از مجموع اعداد اربع طرح کنند
 و تا بعد و خانه پنجم و دوازده مثلثه اربع است $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6} \frac{1}{7} \frac{1}{8} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{11} \frac{1}{12}$
 چنان است در بقعه کرم اعتبار نامه و طرح بهمان دوازده بزوجه است
 دوازده طریق است $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6} \frac{1}{7} \frac{1}{8} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{11} \frac{1}{12}$
 و دوازده و در آنکه است و فاکتور این اسم است و مجموع اعداد
 بزوجه در آن سکنی را تا دهم سکنی تا دهم سکنی بر دو تا سکنی طبعی مگر در آن
 و سکنی است که را از آن طرح و دهنه که نصف دوازده است و دوازده که است
 و از آن تر لفظ اربع که دوازده و در هر چهار سکنی که سکنی است
 یا سکنی است که سکنی عرض است $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6} \frac{1}{7} \frac{1}{8} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{11} \frac{1}{12}$
 فرد و زوج طرح کنند اگر از هر دو افزون باشد در آن فرد و در آن زوج
 طرح کنند تا بعد و خانه پنجم $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6} \frac{1}{7} \frac{1}{8} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{11} \frac{1}{12}$
 و قاعده این دوازده عین چنان است که از عدد زوج و فرد داشته
 ساخته طرح نماید تا بعد و خانه پنجم و اگر از ساخته شده از هر دو عدد
 سکنی یعنی که و خانه پنجم را نیز دوازده سکنی که خط در آن است
 سوم سکنی معاد است و در هر یک است $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6} \frac{1}{7} \frac{1}{8} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{11} \frac{1}{12}$
 چنان است که زوج و فرد لفظ را از هر یک اسم اعتبار کنند چنانکه در

سکنی طریقی

چهار اسم

از دوازده اسم
از طبعی است

تجدید صورت و

سکنی معاد
چهار اسم

سکنی معاد
و سایر و جای
و وفایی و اسم

این است در باره سندان و سندان اربع و سکنی عین و سکنی
 و جای با دوازده و در آن اسم اربع است و در سندان و سکنی و سکنی که
 اربع است و سکنی است بدوازده عدد و سکنی است در سندان و سکنی
 و اربع دوازده و وضع لفظان عین اسلام است و در حرف است $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6} \frac{1}{7} \frac{1}{8} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{11} \frac{1}{12}$
 اما سکنی در سندان است و در لفظ سکنی است که در هر یک است
 و هر دو اسم چهار اسم است و دوازده اسم است $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6} \frac{1}{7} \frac{1}{8} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{11} \frac{1}{12}$
 زغذ است و فاکتور سکنی است که عدد و در هر یک است و سکنی است
 یک اسم است که با چهار اسم است و اربع است و است و سکنی
 پنجاه و سکنی است و از مجموع ساخته شده سکنی طرح عین طریقی مگر
 مگر سکنی و دوازده زغذ است $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6} \frac{1}{7} \frac{1}{8} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{11} \frac{1}{12}$
 و سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که
 و در هر یک است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که
 بر خلاف این چهار اسم از اربع و طریقی است و در آن است که سکنی است
 مفروضه است و متولد است و در ابرام مفروضه و دوازده خدا
 افزون است $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6} \frac{1}{7} \frac{1}{8} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{11} \frac{1}{12}$
 و سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که
 سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که
 سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که
 ابتدا و سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که
 ثابت و سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که سکنی است که

یک اسم

فرجه العظمی من حیث الکمال و عدم تغییر من حیث الوجود **==** و باقی
 منقذ لانه کتب طبع و عروب و بازرگانی است و کانه را منقذ سازند
 بجهت رویداد و لذت یافتن اما با اینست که با اینست که با اینست که
 از اراکان اربعه و هر یک از اینها کمال منقذ کمال طبع است که
== و کمال منقذ کمال منقذ **==** و کمال منقذ کمال منقذ
 از جهت افعال هر یک از اینها کمال منقذ کمال منقذ **==**
 اما منقذ است **==** و کمال منقذ کمال منقذ **==**
== منقذ کمال منقذ و در ذات هر یک از اینها کمال منقذ کمال
 و هر یک از اینها کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 علیه اینها کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 و لذت کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 ظاهر است و اینها کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 لا بد است که با اینها کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 فضا در اینها کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 همه خروج نمانند اما با اینست که با اینست که با اینست که
 در اینها کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 با اینها کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 در اینها کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ

و شرح آنها
 شرح آنها
 در اینها

کتابخانه موزه و...

عظمی در ذات او است که با اینها کمال منقذ کمال منقذ
 از کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 و منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 و منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 و منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 اما کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 و منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 الطبع پسندان ترک نام خواستند فلهذا استقامت لغاذا
 در امور عالمه پسندند همانکه در ذات خود در کتاب عالم کمال
 مومن است که چون کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 اعداد آنها کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 و منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 که از کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 خروج و اعداد منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 افعال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ
 و عدم تغییر و مواضع منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ کمال منقذ

نقطه ناره و جمله ناره که اوله کند بدین سبب اما چون نقطه
 این کثیر است بر قدر عدم بقا و تعدیل نسبتها در لکل در امور
 و مختلف در ضمیر و افعال فواج لهذا نسبت مخصوصه است که اوله چون
 رفیع امر پس بقدم افعال است چنانچه تعلق از حرکت در واقع است
 و اگر در کثرت تقدیس و عدم کثرت و این نیز در هر یک در هر یک از این
 نسبت است اولات است در حکام پس ضمیمه حکم این است که نقطه
 که هرگاه نقطه حکم رسم از آنکه نقطه اول او را نقطه ثانی است
 بهر قدر که بیشتر شود بعد از آنست که وقت جمع نقطه بسیار در هر
 مورد غیره و کثرت ساق و غیره در حرکات است و نسبت غیره نظر
 در آن خانه و کثرت بیشتر به نمانه دان نقطه در حساب است از دانه
 مزین است و از این نیز که کثرت در ایشان حکم است با طمانینه
 و بیشتر به هر چه نقطه کثرت است حکم کثرت در ایشان نمانه دیگر
 فاعلی است بر وجه دیگر نقطه و کثرت است در طریق و جهت در
 نمانه و اگر کثرت در نمانه کثرت است از هر کس که در واقع منوع
 و تفسیر و دیگر در هر بیشتر به حکم با هر یکی از ضمیر و ضمیر اسم و فاعل
 غیره و این نیز تعلق جمیع نهاد که معتبر است همیشه چهار حرکت در میان
 حاصل است از ابطال تعلق و واقع است در بیشتر و این چهار حرکت در حکم

اتش در

نقطه ناره و تفسیر

اگر ناره
 در میان باشد
 قوت ناره
 حرکت و ادوات
 و تفسیر

حکام و ضمیر و سایر و فاعل و ضمیر و افعال در آن اما در حکام که کند
 چند نوع است و کثرت در میان این نیز منوع و بعد از این بیشتر به کثرت
 در آنها فاعلی است میگویند که فاعل از ضمیر و نسبت به افعال و ضمیر
 متولد است فاعل خانه مطلق است که تعلق حکم بر هر حال مطلق نمانه بر وجه
 آنم و اگر فاعل با تعلق مطلق اوله کثرت بیشتر به کثرت و کثرت در
 میان است حرکت با بر و ادوات فاعل با تعلق مطلق یکسره و اگر در کثرت
 اوله یا کثرت یا کثرت یا کثرت مطلق یکسره و اگر در کثرت یکسره
 سایر و با تعلق یکسره مطلق یکسره و اگر در کثرت یکسره یا کثرت
 کثرت یا کثرت یا کثرت مطلق یکسره و اگر در کثرت یکسره یا کثرت
 و بعد از آنست که چهارم مطلق یکسره و اگر مطلق فاعل مطلق یکسره
 یکسره مطلق یکسره و دیگر نظر کند در کثرت که در کثرت
 بیشتر به کثرت و ادوات با تعلق بیشتر به کثرت نام در آن کثرت
 و هر که نام است مطلق فاعل است و این بیشتر است در کثرت
 فصل اول در موصوفات چهار نقطه در است و کثرت اول فاعل موصوف
 چنانچه نقطه ناره در میان خانه بیشتر تعلق حکم این نقطه چنان است که
 در آن را معبر غیر نقطه ناره و خانه ناره است و لا کثرت که کثرت در میان
 و اندیشه ناره نمانه و کثرت کثرت در کثرت کثرت و کثرت ناره

از فاعل و فاعل
 اگر کثرت
 مطلق یکسره

باب
 اول در تفسیر
 ناره و موصوفات
 ان ۳

زوف که اسید از برکت و کس که کون و برکت جستن و در حقیقت لفظه برای
 در حقیقت اما این لفظه طالب است که مطلوب بر سنده و این لفظه را
 مطلوب لفظه است که مستصرا و در حقیقت هو او که مستصرا و حقیقت اب
 اما در این مطلوب که ادوات است و جز در این سیم اول در سیم است
 و این سیم مطلوب است اما اگر خواست بداند بدین مطلوب برسد یا نه
 نظر کند در این سیم است اگر در سیم است و لفظه هو او را در
 میرسد و اگر خارج باشد بر او برسد و اگر لفظه هو او را سیم بدوم رسد
 مزاج و غیر مزاج حکم بود بر سیم مطلوب لفظه کس و کس بسیار در
 یافتن از هم و اگر این لفظه بود سیم چهارم رود عاقبت این کار بدین
 وسیع باید که سیم چهارم چون از آن کار او است در سیم است
 در همه کارها که در سیم است چرا که لفظه هو او در چهار حال می شود و اول
 بر اول و تقسیر می کنند خلاصه کلام چنین است که لفظه در اینجا شش
 این لفظه را صاحب و حکم حقیق می خوانند و لاس که ظاهر بار است
 چنانچه سیم خروج و خروج و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم
 ماز است بر وجه نافع و لهذا این لفظه را در سیم سیم و سیم و سیم
 و مقصد که اب چه در آن که در حقیقت چنانچه در سیم است
 تا جمله بر سیم بر او و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم

با دور

با دور

با دور

چون این لفظه در این خانه اما اشیا یا بر طرنا در امر این لفظه هو او
 هو او در سیم و عدم باز در برکت و لفظه هو او لاس که در حصول این مقصد
 بر وجه اول و ظهور بر ظاهر است بلکه لفظه و ضرر را که باز در سیم است
 هو او در سیم و لاس که مقاصد در لفظه هو او لاس که در حصول این مقصد
 و مقاصد و بدین معنی در این صورت است در هر که در این لفظه هو او
 در رابع تا جمله چنانچه در سیم هو او لاس که در حصول این مقصد
 در سیم با مقصد تا در چنانکه لفظه هو او لاس که در حصول این مقصد
 او را سیم و لفظه هو او لاس که در حصول این مقصد و مقاصد خود سازد و سیم
 معذور سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم
 تا جمله صورتها در لفظه هو او لاس که در حصول این مقصد است
 و در سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم
 و این در سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم
 در سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم
 و این در سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم
 مقاصد خود را که در سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم
 با لفظه هو او سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم

خطی

با دور

با دور

با دور

با دور

با دور

با دور

با دور

با دور

با دور

با دور

و معاد آن اول است که در چهار وجه است یا معدوم اگر موجه بود و الا کس که
 بر ضعف نباشد و اول است در این نقطه و خانه منتهی بر نفس اربعه که صورت
 نفس اربعه بر نفس اول است که بر بدست عم فرج و تا در آن نقطه منتهی و رفع از
 بر وجه چهار وجه اول از جهت وقوع از اول است هر اینه و اگر نقطه است در این
 خانه به پیش از آنها با بر لاش این نقطه از پنجم آمده باشد حکم تا بر سر و معنی
 معقول و خوشگوار از غایب و اول است پنجم و دوم و اگر این صورت از نقطه اول
 لازم آید و سایر استماع و چهار تا عدیم و نزدیک با بر وجه دوم بر سر و اول نقطه
 اگر از مرتبه استقیم آید لازم است بر عدم تفاوت در غیر آن نه اول است اگر است
 نقطه در این مرتبه که موجه خاک و اول است که بر جهول امور که بر وجه اول
 ایضا بر وجه اول است که بلا توقف و جهت خاک موجه بود خصوصاً در منتهی اول است
 که بر خلاف است و مخالف در جهول متخاصمه و عدم معرفت سطح ابر و موجه
 از مرتبه منتهی منتهی الله ماک معدوم بنفوس اما اگر در صورت مذکور این از جهت
 پنج خانه ابر علامتیه در سیم است خواهد بود از خانه سیم تا که دو علامت چهار
 در این استیع با بر که مطلوب بود در موقوف حقیق در این مقام بود به مانع بود
 در این مرتبه که بر این است و بخش بر این حالات است که با بر است آید
 و حکم منتهی آید به پیش در وجه چهارم منتهی منتهی الله نظر تا بر در بر آن که
 و حالات در تون مذکوره و هنگام موجه به حالت و کورت است و این تا به
 چهارم حال حقیق نه بر سه شجره اگر نقطه است که خانه چهارم منتهی منتهی
 بود که است در میان منتهی منتهی الله و او را در در حقیق است و است
 بنامه الا با این حکم است که بدو در وجه که منتهی الله که بر وجه که منتهی
 در وجه دیگر بقدر آید آن در وجه نقطه است و فوسر خانه از آن که منتهی منتهی

با درم

از درگاه

با درم

با درم

با درم

با درم

با درم

با درم

توجه به موقوفه

با درم
و معنیات

است نفوس بنده و دیگر که بر بنات نفس در کس نباشد در کارها که
 بخیر است و این صورت معنیات است و معنیات که در بنات که در کس
 و این بر این شکل مذکور است در بنات در این مقام بر این جهت تعلق در این
 و این حکم بر حکم بر عکس است معنی علامت این نقطه با در وجه اول
 لازم است بر عدم عین از این و لعمرونات و اول است از این صورت
 بر وجه دوم است که منتهی منتهی الله ماک معدوم بنفوس اما اگر در صورت مذکور این از جهت
 پنج خانه ابر علامتیه در سیم است خواهد بود از خانه سیم تا که دو علامت چهار
 در این استیع با بر که مطلوب بود در موقوف حقیق در این مقام بود به مانع بود
 در این مرتبه که بر این است و بخش بر این حالات است که با بر است آید
 و حکم منتهی آید به پیش در وجه چهارم منتهی منتهی الله نظر تا بر در بر آن که
 و حالات در تون مذکوره و هنگام موجه به حالت و کورت است و این تا به
 چهارم حال حقیق نه بر سه شجره اگر نقطه است که خانه چهارم منتهی منتهی
 بود که است در میان منتهی منتهی الله و او را در در حقیق است و است
 بنامه الا با این حکم است که بدو در وجه که منتهی الله که بر وجه که منتهی
 در وجه دیگر بقدر آید آن در وجه نقطه است و فوسر خانه از آن که منتهی منتهی

با درم

با درم

با درم

با درم

با درم

باد در چهارم قرار گیرد و بر خلاف بزرگی و این حالت
 شخصی است که بر سر او کشند و از سر او بر جبهت نشین کند و اگر در آن
 صورتی که بستر بر او از چپ برآید و بر سر او نشین کند از وضع
 باشد و اگر نقطه حکم با این نقطه در این خانه منتهی شود حاصل برآید
 و فرزند رسیده در رحم سرور آید و در سر او لغیم میاید و در بطن
 در آید و در جبهه را علامت نشیند و اگر در بطن صورت نقطه حکم در جبهه
 آید و از غار در بطن آید و چشم و چشم غمگین شود و در احوال زود غایت
 و اگر نقطه حکم از دوم آید و در بطن صورت در چشم آید و در چهارم
 نشیند یعنی نماز شود و از جبهه حکم فرزند و بدولت چشم در جبهه
 این نقطه در این خانه منتهی شود باید در حکم آید و نیاند و با
 و با و منتهی شود که منتهی شود و اگر نشیند نقطه با دایره و نشیند
 چه و در حکم آید و نشیند و اگر نشیند منتهی شود که در چهارم
 نشیند و در بطن در وضع و کثرت نفس باشد اما کار نمی دیند برآید
 و لیکن از در قوت نفوس آید و در بطن نشیند **نهم** در جبهه
 شجره اگر نقطه نار منتهی شود که نشیند و در بطن حکم از اوضاع
 نشیند و فرزند غلام و کبیر و کرم شود و چشم و در بطن نشیند
 در بطن آید از غم و این نقطه در این خانه منتهی شود تا بابت دهانه
 زبردت و غم و غم نشیند اگر نشیند در جبهه که نشیند به اگر

باد در چهارم قرار گیرد

بزرگی و این حالت شخصی است

که بر سر او کشند

و از سر او بر جبهت نشین کند

و اگر در آن صورتی که بستر بر او از چپ برآید

و بر سر او نشین کند از وضع باشد

و اگر نقطه حکم با این نقطه در این خانه منتهی شود

حاصل برآید و فرزند رسیده در رحم سرور آید

اگر نقطه نار منتهی شود که نشیند و در بطن حکم از اوضاع
 نشیند و فرزند غلام و کبیر و کرم شود و چشم و در بطن نشیند
 در بطن آید از غم و این نقطه در این خانه منتهی شود تا بابت دهانه
 زبردت و غم و غم نشیند اگر نشیند در جبهه که نشیند به اگر
 باد در چهارم قرار گیرد و بر خلاف بزرگی و این حالت
 شخصی است که بر سر او کشند و از سر او بر جبهت نشین کند و اگر در آن
 صورتی که بستر بر او از چپ برآید و بر سر او نشین کند از وضع
 باشد و اگر نقطه حکم با این نقطه در این خانه منتهی شود حاصل برآید
 و فرزند رسیده در رحم سرور آید و در سر او لغیم میاید و در بطن
 در آید و در جبهه را علامت نشیند و اگر در بطن صورت نقطه حکم در جبهه
 آید و از غار در بطن آید و چشم و چشم غمگین شود و در احوال زود غایت
 و اگر نقطه حکم از دوم آید و در بطن صورت در چشم آید و در چهارم
 نشیند یعنی نماز شود و از جبهه حکم فرزند و بدولت چشم در جبهه
 این نقطه در این خانه منتهی شود باید در حکم آید و نیاند و با
 و با و منتهی شود که منتهی شود و اگر نشیند نقطه با دایره و نشیند
 چه و در حکم آید و نشیند و اگر نشیند منتهی شود که در چهارم
 نشیند و در بطن در وضع و کثرت نفس باشد اما کار نمی دیند برآید
 و لیکن از در قوت نفوس آید و در بطن نشیند **نهم** در جبهه
 شجره اگر نقطه نار منتهی شود که نشیند و در بطن حکم از اوضاع
 نشیند و فرزند غلام و کبیر و کرم شود و چشم و در بطن نشیند
 در بطن آید از غم و این نقطه در این خانه منتهی شود تا بابت دهانه
 زبردت و غم و غم نشیند اگر نشیند در جبهه که نشیند به اگر

باد در چهارم قرار گیرد

بزرگی و این حالت شخصی است

که بر سر او کشند

و از سر او بر جبهت نشین کند

و اگر در آن صورتی که بستر بر او از چپ برآید

و بر سر او نشین کند از وضع باشد

و اگر نقطه حکم با این نقطه در این خانه منتهی شود

حاصل برآید و فرزند رسیده در رحم سرور آید

نار

بجز که نشیند
 در بطن حکم از اوضاع
 نشیند و فرزند غلام و کبیر و کرم شود
 و چشم و در بطن نشیند
 در بطن آید از غم و این نقطه در این خانه منتهی شود تا بابت دهانه
 زبردت و غم و غم نشیند اگر نشیند در جبهه که نشیند به اگر

او جهتی بود حرارت است بهر جهت لفظه با برودت در طریک خانه بمدال باید
 هر که خانه حرارت را باز ماند لا یرقی حرارت عین است و این است باز مانده
 ان کار از غیر مردم بدرجه و بهیچ بود و در لایک کند خروج و الطبع از مویک
 در دولات این خانه در آنچه که بهیچ بود و هر یک منوط به آنکه عدم
 لازم برای آنه تحقیقه آنکه صحت مفرد بهیچ نیست لازم است بر عدم خروج با
 چه حالتی در این موه و در منتهی در جهت الفزد اگر صورت است به غایب
 معتقد و مترد و بعد از آن که لفظ طرف در خوش مایل است که لفظ حق
 مرتفع و اگر پیش یا مترد است در وضع دیگر لفظ معنی یا خواهر نوحی
 و اگر بهیچ مترد و معتقد بهیچ و مترد است که میان و درین در اثر لفظ
 است در اینجا نه که با صحت خانه ضربانیه است اعدادش خود متعلق
 و آنچه ذکر یافت در زمان سلطه از وجهی است که چند باشد ضربانیه
 اعدادش خود که رب برادر است مویات خانه معتقد و جوارها
 ظاهر است امدل طبع بکشت است در این خانه در پیش با دراز
 نشتم به ششم و مویات نشتم هفت ظاهر است و خود ز کوف
 است بهیچ است در اینجا نه که با صحت هر چه منتهی نوحی و این صورت
 و بعد از آنکه است خانه را با یک یا خود است و آنچه در وضع
 در تمام ملکات بود از کانه اعدادش خود و جمهور علی مرتضی در جمیع احوال

از کانه از کانه
 در کانه از کانه
 در کانه از کانه

در کانه از کانه

در کانه از کانه

در کانه از کانه

در کانه از کانه

در کانه از کانه

ولد معمول معتقد نظر نماند و او را معتقد است با کبر خواسته و هر کس
 در از او اعدادش خود به هر ضمیر و حکام بهیچ باشد لفظه هر کس منتهی
 باشد از آن خانه معتقد نظر نماند در کفر و تقم و از سر از نوازه و نوازه
 ان حکام و ضمیر و حیلا و دقاین و در سر است حراج نماند و معتقد از هر صورت
 در این کفر خانه مطلوب را با لفظه و موزارت در خانه معتقد ضرب
 نماند و لفظه تقم را موارده نماند با در حیرت الطبع و حکام منتهی است نماند
 چه در حکام سال نماند و خصوصیات ان سال از هر سر نظر نماند در
 اوضاع کفر خانه موزارت و حکام و حالات ان نماند و نیز بر سر
 و شرک است از وجهی کفر منتهی و کفای منتهی الیه کونیه حیانه که در صورت
 مذکور لفظه لازم است و تقم منتهی به مرتفع کرد در در کفر
 لازم است بر سر تغییرات و الا بر عکس حکم کننده و اعدادش **نقص**
 حال معتقد بهیچ لفظه است منتهی خود در خانه استم خانه منتهی و فضا
 و کانه از کانه و ضمیر و دقاین و ضمیر و میراث و این لفظه در این
 خانه هیچ وجهی بر از در در صغر مکر در وقت در این خانه عدم مالک
 و بر ماعتن دارد و اگر در این خانه لفظه مکرده کفر و در دن بسیار
 در کانه و لیکن در در فتره و عهد و کار با نماند که در دن و در
 در درم و این جمله از لفظه و خانه متعلق است و لفظه در در این خانه

شیخ خانه

از کانه از کانه
 در کانه از کانه

در کانه از کانه
 در کانه از کانه

در کانه از کانه
 در کانه از کانه

در کانه از کانه

نه کم نیست و نه حرکت در جبهه آنجا که سیاه نفع در زمین نمی
 چون در اول بود کفیه نفع دلیر کند بر جاهاها و کار نما و کور نما و
 و نونها و کور نماها که در زمین باشد و جانها را که در آنجا
 بود و لکن کند بر جناب و ماها را که کنول از آنجا که در خط
 بجهت نفع نماز پس اگر لفظ هوا با لفظ زنده و دلیر صحت باشد از
 جهت لفظ علو هوا اگر باشد لفظ و اگر لفظ علو
 انجا باشد و لیس بود بر خروج بادشان و دلیر بر بکر جمله و
 فریب و نفع یافتن چون لفظ سفی بود بر آن اثرش بود و اگر
 بود و اگر لفظ اش با خاک بود بیشه به زمان حاصله و لیس کند و
 و اگر لفظ نار با هوا در حوازه هم موجود بود حاصله در آنجا بود
 لفظ آب و خاک بود مؤثر راید و حیوانات را نیز همین است
 بود و عمق کفای باید در اینجا و عرض و بقیع و طول در اول
 و بسج و کسینند و بوزن زمین از دوم و کفر و هر از همان
 و قدر زمین از دوم و جوهر از اول و طعم و قوه کس و سیم اما جوهر
 لفظ زمین را حقه استعدا بسته از دیده و آب طایر زمین بود
 در زمین طایر است نفس خود با و رسانه و او را نیز از سر و دست
 یکی است سیم است و یکی است کفیه است پس لفظ هوا و او این خانه

در اول

نرخ

شبه

نار و هوا

حاصل

در باطن

در باطن

در باطن

در باطن

خانه همان است که کش در آب پس میسر است بود و این لفظ نار را
 نه از رخنه بود از آنکه لفظ زمین با جوهر است از رخنه و لکن لفظ هوا
 و رخنه جز تا آید بر سر خاک را لفظ کعبه نفع میکند خاک نیز از رخنه
 لظافش میگرد و هوای در این عالم در ذات آنها بر سر کش
 نیز آب انجمان طایر است و اگر حجاب دایره زمین نفع و نار
 از سر آب و جمله کشتیا سیم کشند پس آب و خاک با هم
 آنچه شده اند چون خون و درک در هر دو را نبات با یکدیگر است
 و هوا ابر در زمین جوهر زمین را در آب خنجر در زمین را در هوا جوهر
 نه نفع خود در در خون لیس است که در حبه و صفت است لظافش
 از زمین سیم حیات و نباتات تولد نماید و عالم را آباد کند
 و در آنجا که لفظ و حیات است در نفع زمین حیات است
 میفهمد علامه کلام حمد لفظ نار در حیات است آنها با بدلات معلوم
 حواصت نار است و صفت بیوت ترا پس و مقدم آنچه است لفظ
 بدولات ترا پس بعد از آن بر زوال و عدم کشتیا و تعداد
 و عدم کشتیا و قوه کس و لظافش است و بعد از حواصت و خون
 و هم خط و ساکنه و قوه و نعت و تعداد و بقیع و انفال و قوه
 و کفین و بر کس از امت و قوه کعبه و تعداد و آنچه است در کور

حکومت در آب

حکومت در هوا

حکومت در خاک

نار در آنجا

در باطن

بود اما چون این لفظ در این خانه منتهی شود عدم القوه و عدم القوه
 لا شک فیها و اذ صیغ مذکوره از غیر عدم بوجه آید فلذا منتهی طایفه
 منتهی بطلان عمل کیمیای با کس شدن بل در معاد و خوف و کوف
 و غیره منتهی بطلان و غیره منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 خزان مورد و غیره منتهی اموال و زودیده و وقوع منتهی منتهی
 و منتهی منتهی منتهی و منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 معقول گردد و باین لفظ مدلول مذکور شده حرارت در طایفه منتهی
 با بر دات و بیوت تراپیته منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 رطوبت منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 و منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 لفظ منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 و منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 حرارت منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 که منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 و آنچه در منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 خانه آنها باید با عدم هواد لکن منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 در رفع خروج و اگر هوامو منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

خفایه سوال از خود
 بر چه بگویم من است

نام اسلام منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

بنده منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 از منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 شدن چشمه از کوه منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 از منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 امتزاج منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 بعد از منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 لا بد است منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 و منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 در منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 این منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 دانه در منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 لفظ منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 هواد منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
 منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی

جلا کسب در دوازدهم نازد بود سینه زخم خواهد بود این دلالت کند بر والد
 اولاد مؤمنان اگر هر امر و جو بود چه نیکو کرد و اگر هم در دوازدهم ناز
 و هو ابو در صورت منزه و لیس سفلو من جو ابو الابر عکس است
 میانیم لفظه در ظاهر اولاد در مرا که نامنه و این مشهور است بر قصه
 قصه اول در معترض منزه شدن بود در خانه اول قال لیس سفلو
 اگر لفظه ابانته اول منزه بود حرکت ناز است و لال کند بر و اما
 سوم با چنانکه در جاهک پیش گفته باشند و نیز دلالت کند بر و اما
 گرم و سرد شدن در نفس خود و پیرامون گوئیم عارض است با همی
 در زنده است یا کس جدا است حاله و دیگر طریقه میبندد و آنکه
 طریقه کند مطلق سبب بر نوار در اگر لفظه کس در خانه اول
 نسبت بود غیر صورت بر وجه از طایر او در همگی و چنانکه است و مردی
 بود بر وجه که به بزرگان تفیق دارد و ما حتی بزرگ رازده بود ارجانها
 انکه در دوزخ مانده است از شخص که با او در سر کند اما بعد از
 بانه که از بهوش او خور و دیا و هم کانه باشد و سایر از اذبح
 در حقیقت و نام کس کسند و ساز و نوا به وجهه مال تراش
 کنند از آنکه این متعلق حرم دشمن و نیز دلالت کند از برای
 سفلو و شغهاک ادکار مال نیز مطلقه الامه سفلو ماز سوره از ابر

نا ۱۰۶
بود ۱۲

در لفظه
با

افق
عانی کسند
باز از
است
طرف او کسند

از بهوش او
با وجه کسند
راحت کسند

کسند
کسند
کسند

کسند موقوفه

بر کس در مهال دست و العانه نبهه و متوق شده باشد هم بخورد
 و نیز سطلبد و لکین حال این لفظه چنان است که کبر و طریقه و در
 مطلوب است و در بصرات ما باشند و با مطلوب بر طبیعت از
 اند غذا از هوا آب که کسند و درین طایر کسند و نیز در سفلو
 یعنی از آب سینه و کسند سید بر نازان سفلو کسند بر سید و نازان
 طریقه کسند بر سفلو کسند سیده پس در طایر کسند و سفلو
 کل در حال ضمیر بود کسند می کلام چون لفظه هواد در خانه منزه بود کسند
 کند بر طریقه هوایه صنف حرارت می بر وجه نافع و اندام است
 بر خروج و خروج و طبیعت جز باطریقه در امور سفلو کسند کسند
 با کسند در دامن ماد کسند در خروج با کسند کسند با کسند
 سفلو و متر از کسند کسند کسند در او لطف و سفلو کسند
 نه لفظه چون این لفظه در این خانه منزه بود با کسند کسند بر خروج
 و سفلو کسند در این است و اندام او عارض از نوزاد و دلالت بر
 و لفظه کسند که در کسند در نام اندام در این خانه دلالت کند کسند
 و لفظه کسند که در کسند در نام اندام در این خانه دلالت کند کسند
 ناز سفلو کسند که کسند بر سفلو کسند کسند کسند کسند
 چهارم سفلو کسند که در کسند در اول سفلو کسند کسند کسند کسند

کسند در مهال دست و العانه نبهه و متوق شده باشد هم بخورد

کسند در مهال دست و العانه نبهه و متوق شده باشد هم بخورد

کسند در مهال دست و العانه نبهه و متوق شده باشد هم بخورد

کسند در مهال دست و العانه نبهه و متوق شده باشد هم بخورد

کسند در مهال دست و العانه نبهه و متوق شده باشد هم بخورد

کسند در مهال دست و العانه نبهه و متوق شده باشد هم بخورد

کسند در مهال دست و العانه نبهه و متوق شده باشد هم بخورد

در مورد آنکه صغیر از فزونی که اهمیت و نبات از او در عبادت
 و در لغتین مذکورین در لغت یکدیگر و فزونی در بنویسند نیز به همین
 در خود از اجزای آن فزونی است آنچه در لغت صغیر و فزونی است آنچه با وجود
 از و عدم خاک و لایس کند بر نظیر مذکور است بر وجه حسن و اگر باز
 و اب موجود خاک و معدوم چون شش کمال است بخشد و اگر بشد
 آنها با بر این کلام مراد بود اما آنکه هر کس بر این کلام عدم ندارد و اگر
 برین است بوی مراد از فزونی و بوی مراد بر این است اما آنکه
 و مقایسه بسیار است از برای حصول مقاصد اما آنکه
 لفظ با وجودی که آنها با بر این که فکر در عبادت و در کمال و در کمال
 با فزونی لفظ صغیر و فزونی و این عبارت آن مهم و فظیف آن بود
 نه آنکه در صورت باید که با برین در ۴ باشد و حال در اول
 با آن کار از غیر مقدم بود و این کلام صغیر و معرفت آنهاست
 لفظ هو ایجاب می کند که غیر خصیصه است تا آنکه متن هر سه سه سوره اگر
 لفظ که در خانه درم منزه بود و لایس کند بر حصول مراد از آن که
 مستطید به با فرض که پیشتر که دارد و بستند و در حق کسی که
 دارد و غیر این است که می توان داد که باز به هر دو که لفظ از آنکه
 و این بوی بر طلب گفته هر از غایت و میراث با این نیز به هر سه سوره

۱۰۴
 و در وجه خاک

۱۰۵
 و در وجه خاک

۱۰۶
 و در وجه خاک

۱۰۷
 و در وجه خاک

کتابخانه موضوعه

خلیه
 ۱۶

و شمار کلام آنها لفظ هو از روح لذت است صغیر فایده حرارت
 عارض و طوبی مهربان و وجه مانع و ظهور آنچه بسیار است بنویسند
 و در حالات این لفظه در این خانه است که در حالت
 من حیث الکریم با الکریم می کند بر وقوع بوی با فایده و تراند
 ماله حیوانیه بر وجه لفظه و در این لفظه از اینها است و در حالت
 و لفظه است و اینها حیوانات و حیوانات حرف اما در لفظه
 در مرکز است که با کمال غیر مراد است و آنچه که در غیر منزه بود
 بلا حقیقت هو از چهارم در رسم موجود بود و او در چهارم در
 موجود بود و این در رسم هو ایجاب بود لفظه در آن در مرکز
 در مرکز است که در اینها است نیز که فزونی است و در مرکز
 لفظه که با این کمال مراد است که اگر در رسم لفظه در مرکز
 هو ایجاب در چهارم لفظه که در رسم لفظه در مرکز
 با فزونی که در مرکز است هو ایجاب در چهارم لفظه در مرکز
 در مرکز که در مرکز است و در مرکز در اینها است که در مرکز
 این لفظه بدین خانه منزه بود و با تعویب است با فزونی
 کرد و لفظه و اینها این لفظه در این خانه بلا کمال فزونی

اگر کلام
 و در حال از خاک و بوی
 با فزونی
 معقد از انحاء و کلمات
 کلامه مشغول و جاس فزونی

با فزونی
 فزونی

هو ایجاب

در مرکز

از مرکز

هو ایجاب
 فزونی

هو ایجاب
 فزونی

این لفظه در این خانه
 با فزونی و کلمات

و اینست که در صورت حرکت و در صورتی که در خانه مانده بود و در آن وقت
 ملاحظه آنچه بد اولات خانه متعلق است و آنکه حضرت محسن میفرماید در بعضی کتابها
 آورده است از زمان این معلوم است که خانه هم اهلک است و مؤثر لازم
 و قبح لغوات مکرر و لا کند چه لغوه بود در خانه سیم در ضمن شیخ
 یعنی چه شیخ مشهور است با ما که در خانه منتهی ضربت نامه با معدوم بود
 و بارگزه هوا با سایر متصلند در جهت کتبه فواید که در آن وقت
 میگذشتند که آنقدر تفاسیر را ضرر و شرک کند و اگر سینه در آن وقت
 و استعداد خرج و چون میل میکنند لازم و دخول سردل بود
 و اینها را شبیه سردل گفته باشند اما لغوات بر غیر متروک و معی و او
 در صورت و خروج و دخول و ترن و شرک یکبار آید و ماکر و لغوات
 تا از شیخ محسن در غیر مکرر است و استعلا و از آنکه صورت است لازم
 و از اطراف معتدل و تحریر و هر چند که در آن وقت در آن مکرر در
 حیث التفتیح و لطیف با جهت آید و منصرف از جهت مکرر که در
 قرار داده اند و آن مختص در باب در باب و ابرام الهی است چه
 در بعضی محله چه بود که هو از اب است و اینها در باب الاصحاح
 خورشید در آنکه لازم است اهلک است و بعد از این نقطه در زمانه مشهور
 باید که اب در چهارم بنامند که چون اب در چهارم باشد که در

در باب لغوات

هر کس کند
بگویم معدوم

نقطه
در باب فواید
و تحقیق

میشود کند لازم
دخول بود

دین فانیست
ان جمیع کلماتند

اینها شرح

توجه باشد موقوفه

در کتب کتبه و لغوات صورت با صورت تر است به عدل خود در سرب
 در چهارم باشد بلا شبهه فکر و فهم خواهد بود در صورت لغوات
 و لغوات بر صورت و کتب در آنکه استقامت است و موقوفه که لغوات
 و بلعین و چون متوجه اول خود بر خلاف مکرر چه بسیار است هوا
 کند و در آنکه موجب پذیر طوبت هوا است که بود و هوا و نور بود
 و در جهت است و سایر حد لغوات رسد از متر است که لغوات
 البته در آن صورت معلوم است که استقامت از اکابر و معمول
 مقاصد است و در صورت باید که نشاء در فهم باشد و اگر چه
 خلاف این بود باقی تا غیر و تقصیر کند و معمول این جزو تا غیر
 اول و شخص است اما چون زاید قام نباتات و حیوانات
 موجود است که نموده که ماله لغوات و عمل این فن از این جهت است
 خانه را بیت الاخوان و الاخواه خوانند اما اگر کلمه منتهی است باشد
 منتهی لفظا از سیم و حرم بود چه لفظه با اول حد است بر دوم و سوم
 ابع سیم مکرر است و اگر منتهی است بود بلا شبهه منتهی از سیم بود که است
 اول و حرم و در صورت مثلثات را مقدر است چنانچه لغوات
 با صاحب خانه ضربت نمیدارند و از آن لغوات و از آن صورت منتهی است و
 در سبب طمانیه و آنکه حضرت محسن میفرماید که این خانه است به آنکه

اینها
حاکم است و شرح

چون اول
این کلمات است

اینها

اگر بر خلاف این بود
تفصیل مکرر در معمول
این ۱۹ و اما غیر لغوات

اینها

اینها

و خوردن خانه بنسبها بکنند پس بجا آفتاب است برود و در آن روزها
 با پرکها برشند یا چکن رو کنند و در او از پیش خود براند و در روغ و آب کباب
 بر در بند و شترها و قناریها و کبکها و دیگران که در این شهر در وقت که در آن
 در آن وقت بود و مردم از آن بگویند و از زمین که کم رود و در آن کس که بر آن
 در بنزای علی و عرب بر صورتها که گمانی در نزد ملک کند با سنا طالع نامها بر
 شود در این خسته در آنجا رو خندان در مسلمان و کشته در کابری هم بر آنند و چنان
 عجیبی باشد چنانکه هم در دعوات بکنند و آنکه فطرتش با باشد از این
 نوع هیچ نباشد الا در آن حرف و با که آن سخن بکنند و با که سینه بود با باران و در
 در آن وقت بر آن کس که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 فطرت او را که با چهارم با بد نام است بر عدم کیفیتین برود و مقروض ظهور کند
 و تبدلات و عدم بق و دفع ثروت و دفع رتب و نولین و جملگی که در آن
 آمدن فطرت از طایفه و در این و موافق و شمار و فاین در کشته که در آن
 مقام و بر این املدک و در وقت و عدم فطرت از در اول این خانه و خرابی از آن
 و آمدن و شمار و کسب خزان و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 کویف معادن که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 کوزرت بود اما اگر فطرت است این فطرت در این خانه بود و در طوبت بود
 و منع آنها که برست کند کار با در صورت بر بود که بعضی که نار موهجه بود
 غلبه پیش از همه در وقت و با بار و موافق است این که صورت است
 و این صورت است که بود از نتیجه است اعدا است که در وقت دوم است

و کفر و نه کار دارد
 با پرکها برشند

و در صورتها
 و در وقتها

و اگر آنش از این
 عاقبت است

فطرت

برین که در وقت
 در وقتها

مراجعه
 مشاهده

و اگر در وقتها
 و در وقتها

در وقتها

و کفر و نه کار دارد

و اگر آنش از این
 عاقبت است

فطرت

برین که در وقت
 در وقتها

مراجعه
 مشاهده

و اگر در وقتها
 و در وقتها

در وقتها

و نهم است که هر یک در هر کوه دوم بار است چنانچه در خانه او فرود آید و اگر
 نافع و کوه منته خواهد بود که در اول است که نفع هر کوه را نیز بود و این که
 باز دوم میخورد این از حد و لایق فایده است و اگر در هر این فی مسقط است
 در حقیقت کوه منته رسد که یک است که لایق است بر دو نوع قطع و جز
 این لفظه و خانه شتر و چنانچه چون لفظه بود این چشیم بنه پدید و چو را بود
 چون مرصع یا یکبار آید این لفظه را نمویات و در اول است خانه دوم لفظه
 با در چهارم که در ششم میخورد و چنانچه ششم نیز تلف است و این لفظه عدم است
 و منویش طایفه است که این لفظه را در این خانه آنها یا بد و لایق
 کند بر دو نوع هر کوه را نیز و سلامت یک بعضی که پیدا و کوه را چهارم بود
 و صورت گمان که محقق فرموده اند از این است و اگر چه لفظه اول
 ششم نیز لفظه اب زن بر خوان است منویش شایسته با که در کوه
 و حوس و تصادق و جمیع اجباب از این دلیل است و یا در اول
 این چهارم باین خانه لایق است که رسم پیش خواهد بود چون است
 منقوع میخورد و لایق است پیش خواهد بود و چون است پیشم است و لایق
 تقیق است و نیز است که حاصل میخورد باطن در رسم است پیشم
 میخورد و از نهم ششم میخورد و منویش تقیق طایفه است و پیش صورت در حقیقت
 دار را اما اگر این لفظه از چهارم است از هر تسبیح ممکن نیست که چنانچه

بار شد
 در این قطع
 است
 اگر چه
 آید
 راجحه
 میباشد

این لفظه منویش

این لفظه
 است
 این لفظه
 است
 این لفظه
 است
 این لفظه
 است

چنانکه این بنفسم آمد لفظه منویش که اب از چهارم آید و لایق و م عاز و این
 را که در چهارم دفعه امیز بود و اگر لفظه منویش این لفظه معروف بود و لایق
 بود و هر چه در خط عظیم بود و عدم است که اول و مکان از چهارم لایق بود
 بر خلاف هر کوه و اگر لفظه ما زباین لفظه از نهم آید و لایق است دوم است
 بود میان زن و نیز تقیق برید آید و اگر این لفظه با لفظه ما زباین تقیق
 آید و لایق کند بر اول و در کوه نیز تقیق و کوه شصت تقیق و اگر این لفظه
 از هر تسبیح آید یا هر چه منویش و حال از چهارم بنفسم یک تسبیح است میان
 بر دو نوع از منویش تقیق در هر صورت که باشد لفظه منویش و با و چو اب
 در نهم و لایق نیز و سلامت بود و یک منویات لفظه خانه و اگر صورت
 تقیق نیز بر خط با دو اب خارج نوزده و تقیق بنویسند طایفه است هر یک
 از کوه است بطایفه که منویش یک تسبیح منویش تقیق منویش تقیق
 مطلق منویش تقیق است هر دو اب و یک کوه منویش تقیق منویش تقیق
 با کوه صورت است میدد اگر چه در هر یک از کوه طویح و عود است
 خارج میخورد و چون است و است از هر تسبیح منویش تقیق منویش تقیق
 صورت است که با نفع منویش تقیق و چو هر دو اب در هر کوه
 و لایق چهار صد و تقیق و تقیق تقیق منویش تقیق منویش تقیق منویش تقیق
 منویش تقیق منویش تقیق منویش تقیق منویش تقیق منویش تقیق منویش تقیق

از این خصوصیات
 این در هر کوه
 و در هر کوه
 لفظه منویش
 با هر تسبیح
 خط عظیم
 و عدم است که اول
 از چهارم لایق بود
 این
 اگر با این در هر کوه
 و منویش تقیق و کوه شصت تقیق
 و حال
 از چهارم
 یا از هر کوه
 منویش تقیق
 این لفظه
 با در هر کوه
 این لفظه
 است
 این لفظه
 است
 این لفظه
 است
 این لفظه
 است

از کتاب...

نقطه و...

نقطه و...

نقطه و...

نقطه و...

نقطه و...

من از کتب کهن که صاحب است در بعضی صاحب چهارم است و
 ششم است این صورت را اشهادت قریب گویند و ششم در
 یکدیگر عقیدت و این صورت را اشهادت بعید نامند و از جمله این دو نقطه
 در خانه آنها یابند و اندر صورت که منور الیه از ضربت یابد و در صورت
 حکم بر دخول و خروج باید که چون فوج نقطه اب و نار در خانه باشد صورت
 نقطه این که در این است از جمله ضربت یابند است اعدادش شش باشد
 و منفی باشد هم منکوس سازند که ضربت شش نقطه است بر عدم
 صدق و تبدل بر صدف در امور مذکور و متعلق خانه منور الیه نقطه و
 و شش منور الیه اما جهه هر یکی متعقد در چون دو نقطه منور الیه
 خانه را باید که نسبت نمایند در حکم از اشهادت و دلالات که در
 احکام استنباط نامه حکم که نقطه با او است و در صورت که
 شش اعدادش شش که با دو ضلع منور الیه است و در صورت که
 لازم است بر طریقه منوبات و در ششم در اتم اشهادت بر طریقه
 منوبات با غایت اعانت که خانه را که بر شش و در صورت که
 بعد دلالت کند بر خروج منوبات مذکور و عدم مقصود و خروج که
 بند در و هم منکوس بر منور الیه که شش است خانه می و کند از
 منور الیه منکوس که در حالت دیگر لازم آید و هم چنین حکم بر خروج

خروج و دخول و صدق و کذب ان استیساط نامند مقصود از این نقطه در
 خانه منور الیه است از جهت تقیم آید و کتب منور الیه است لولا که در
 جدول استیساط درجه است و اتم در استیساط درجه است و اگر این نقطه از منور الیه
 در یک منور الیه در اکثر خلاف این لیه دلائل بر عدم مقصود کند و کثرت
 برودت اما منور الیه از منور الیه در در خانه منور الیه با در صورتی حکم
 در یک منور الیه در وجه منور الیه و مطلوب بودی حکم که در صورت منور الیه
 و عدم مقصود از منوبات خانه مذکور و هم علم و در ششم مال المنور الیه
 شش وجه نقطه منور الیه در خانه ششم در صورتی که دلائل کند در
 اشهادت منور الیه در اشهادت منور الیه در در حقیقت که در چهار در و اما
 نقطه منور الیه که منوط است در در یاد است منوط است که در در و در
 که است و اگر نقطه ما لیه لیه و منور الیه و اگر نقطه حاکم منور الیه و کتب
 با شش منور الیه و در این خانه خانه منور الیه است و این نقطه در این خانه
 صاحب منور الیه در در اشهادت منور الیه مذکور در در کتب فواید منور الیه
 در این نقطه در ششم همان حکم کنند و در ششم منور الیه در در اشهادت
 منور الیه در اشهادت منور الیه در در اشهادت منور الیه در در اشهادت
 لیه در در اشهادت منور الیه در در اشهادت منور الیه در در اشهادت
 حاکم منور الیه در اشهادت منور الیه در در اشهادت منور الیه در در اشهادت

از کتاب...

از کتاب...

از کتاب...

نمایند تا اثرش بعد باشد و در نظر نماند از کمالش مگر کسین از حد خود است
 اگر تصور جمع و در لفظ بعد باشد کس لفظ منتهی از آن لفظ زاید است
 که در لغت و لغت باشد اعتبار باین نحو چه کند در صورتی که در لغت و لغت
 بودست تا بر نفس بخون در هر کس که باشد آنها در هر صورت الیه که
 منتهی است اگر غلبه او بر لغت در نفس باشد و در همین برین طریقی است
 بسط الیه طریقی که در هر طرفی که در هر طرفی در سایر طرفی است
 علی این فن متفقند که هر یک از بساط الیه را کمال بسط الیه نامند
 و هر یک از بسط الیه را کمال بسط الیه نامند و در هر طرفی که در هر طرفی
 طریقی است در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 شکل که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 و لفظ در کسیم بر منتهی است که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 بر کسین است چون در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 و کسین منتهی است و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 حسب خواننده در تصور می جنبه با غلبه است و در کسین در هر طرفی که در هر طرفی
 در صورتی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 هشتم از آن ترتیبی است و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 اگر مراد از هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 بود باشد و اگر از هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی

نقطه غلبه او را
 ملاحظه کن
 در هر طرفی که در هر طرفی
 اگر در لغت و لغت
 باشد و در هر طرفی که در هر طرفی

در هر طرفی که در هر طرفی

کسین در هر طرفی که در هر طرفی

در هر طرفی که در هر طرفی

و بعد از آن منتهی است به کسین منتهی است با اگر مراد از هر طرفی که در هر طرفی
 اگر چه کسین منتهی است از آن کسین و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 و اگر مراد از هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 و عدم کسین منتهی است از آن کسین منتهی است با اگر مراد از هر طرفی که در هر طرفی
 در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 بنمود از هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 آن مقصد بود و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 بر هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 هر کسین منتهی است و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 تا کسین منتهی است و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 کار و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 حاجتها از هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 و جمع شدن با خویش و با کسین از هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 دارد و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی
 نادر کسین و در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی که در هر طرفی

حکم امور
 ۱۵

الله یا بعد
 متوسط

اگر توت باشد

از خروج

از امور سابق

از امور متوسط

بعضی از کسین

۱۲۳

نادر

خون به لفظ و محبت و سرکها در دو هم است و مادری حاضر است که چون که
 این لفظ به پیش شهرت حکم این بود و در این بهر نیت و قصد که در آن لفظ
 پیش شهرت از فرزند و در هر طرف خون اکنون اگر لفظ از چهارم آید و پیش در چهارم
 باشد و در خانه ششم و او در چشم با هم خبر به شرف و از تمام خون شسته اکنون که
 این لفظ به پیش شهرت همان حکم کند و پیش نیز چنین است و اگر این لفظ از دوم
 آید از آن جهت هر حال که لفظ خاک در خانه ششم شهرت شود و در چهارم باشد
 دلیر بود که آن و غله و حیوان که در یکس بر سر کستان اگر پیش بود که بود و جوهر
 پر خانه را سازد چون به کف خانه شرف که در حاصد شود و در خانه ششم است
 جوهر آن خانه است و همه لفظها در همه خانه های شهرت کند و اگر این شسته
 در خانه دیگر چند حکم دیگر باید کرد و بداند که این لفظ از هیچ طرف این خانه
 نیاید الا از طرف راست و چو بانه الا که مار و هو آید و با نند و زندان در او
 خلاص است و اگر لفظ خاک در خانه ششم شهرت شود در چهارم باشد و در این
 بر زمان بدکار و شرکها که در دنیا و ماوراء و غایب که در این است که شسته
 و این لفظ در این خانه دلالت دارد بر خطر و گمراهی و کند و در روزی مردم
 کش کند اند و خط بدید چون رفت که در زمان باشد و نیز دلیر بود
 سرد بود و زستان در آن کند و زانکه و در آن بود که شرف غرق شود در آب
 شرف و پنج و کندید و دلیر بود و خوف و غله در کار و نونیها و او را در آب
 و چند روع و غله که در هوا طایر بود و مردم را از آن فایده بود و در زمان
 که نادر ملایقند بداند که لفظ و خطر از در بود که صلا شرف و ماد در آن
 مانند در آن خصوص یک اصابت است و در این زمان هیچ
 لفظ دیگر نبود الا آب خاک و آن نیز چون در این سال عالی چنین
 باشد لفظ با آب و شرف و آب یکس است و در این سال در این شهرت است
 و زانکه و نودین زمین ما از آن چهارم به حاضر است اگر لفظ خاک شهرت شود

توجه
 این لفظ به پیش شهرت حکم این بود
 در خانه ششم و او در چشم با هم
 خبر به شرف و از تمام خون شسته
 اکنون که این لفظ به پیش شهرت
 همان حکم کند و پیش نیز چنین
 است و اگر این لفظ از دوم آید
 از آن جهت هر حال که لفظ خاک
 در خانه ششم شهرت شود و در
 چهارم باشد دلیر بود که آن و
 غله و حیوان که در یکس بر سر
 کستان اگر پیش بود که بود و
 جوهر پر خانه را سازد چون به
 کف خانه شرف که در حاصد شود
 و در خانه ششم است جوهر آن
 خانه است و همه لفظها در همه
 خانه های شهرت کند و اگر این
 شسته در خانه دیگر چند حکم
 دیگر باید کرد و بداند که این
 لفظ از هیچ طرف این خانه
 نیاید الا از طرف راست و چو
 بانه الا که مار و هو آید و با
 نند و زندان در او خلاص است
 و اگر لفظ خاک در خانه ششم
 شهرت شود در چهارم باشد و در
 این بر زمان بدکار و شرکها
 که در دنیا و ماوراء و غایب
 که در این است که شسته و این
 لفظ در این خانه دلالت دارد
 بر خطر و گمراهی و کند و در
 روزی مردم کش کند اند و خط
 بدید چون رفت که در زمان
 باشد و نیز دلیر بود سرد بود
 و زستان در آن کند و زانکه
 و در آن بود که شرف غرق
 شود در آب شرف و پنج و کندید
 و دلیر بود و غله در کار و
 نونیها و او را در آب و چند
 روع و غله که در هوا طایر بود
 و مردم را از آن فایده بود و در
 زمان که نادر ملایقند بداند
 که لفظ و خطر از در بود که
 صلا شرف و ماد در آن مانند
 در آن خصوص یک اصابت است
 و در این زمان هیچ لفظ دیگر
 نبود الا آب خاک و آن نیز
 چون در این سال عالی چنین
 باشد لفظ با آب و شرف و آب
 یکس است و در این سال در این
 شهرت است و زانکه و نودین
 زمین ما از آن چهارم به حاضر
 است اگر لفظ خاک شهرت شود

خاک در ۸

نقد در خانه ششم شهرت است و این مسئله بر فراز او مردم بر سر کار بود
 و علت که بدیند و بکشیشان در میان سیر و لیکر کند و لفظ خاک را در این مقام
 در یکس خوانند و دلیر بود بر بخت الارض و بر کستانها و پس که همها در وقت
 نبرد تاریک و از عرضار کسان بر بقعه و جایها عدم و قضا حکم از این لفظ
 در سه سال است و در دلیر بود بر طایر کستان و در کما که میگویند در هر
 در ابداران و نیز بر هم و اما هیچ کس در علمها است و لیکن دلیر بود بر زمان
 و جسته در کتار و هم روز بر طلمات اما چون خاکها را غرق در این خانه
 بر لفظ خود کار خود نباشد که لفظ و این خانه بر خوف و خطر دلالت کند و
 حکم است که این خانه فایده است و لفظ را در خارج موعود است و در این
 خانه در هر یک از این است پس چون سار کف لفظ در این خانه باشد از این است که
 از هیچ کس در دلیر بود در کند چون شهرت است که کوفت بود و بعد از شرف
 که اکثری بیایمان است که از سیر خود لیس طمع که در غریب بود و طمع در آن بود
 کند و غریب بر فساد است پس هیچ بر صلح و دلالت کند الا میر است و آن نیز
 از لفظ تا باشد بداند لفظ خاک در خانه خود حاضر بود و در دیگر خانه های
 نبوی بدانکه این کس هیچ اصول و خبر و هر کس داشت و هر چه که از این بود
 باز نفعه از حد ارتقا میجویم که از جنم ناز هم بودید و در آن که در این است
 امید از این کس ندانند که هم با در تمامه الهی که لئون ملکات از این تاریخ
 یکشنبه در صومالیه کول است صلاه و سلام و در آن کلمه ۱۳۰۰۰۴

دلیر بود

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین و الصلوة والسلام علی سید المرسلین و علی آله الطهارین
 اما بعد این سال است در علم زمانه که شایسته کرده است از کس چشمه که نهادن
 ما هر بر آن زمان که آن شهرت بر بقعه است و در مقاله معه در میان

تا انتها و استهلاک نماید از سعادت اشکال و قوت و ضعفشان و مدارشان در خانه است
یعنی هر دو اشکال که متعلق باشند بجان مراد و خانه مراد است که از این معلوم میشود
یا غیر از اشکال که متعلق اند بجان مراد استهلاک نماید و نیز از سعادت قوت و توانی
مراد که آن سیم اول است و یا زدهم و نواظر آن که چنانست و نام و بعد از آنکه جمیع
این امور استنباط احکام نمایند و در این طریق بعضی اعتبار نمایند و اول آن
و نقطه که در میان آنهاست و بعضی اعتبار نمایند لفظی و حکمی کنند نیز مدتی
اعتبار نمایند هر دو نقطه و اگر مشهور است آن نقطه در کمال است با هم امتزاج دهند
و آنچه بیرون آید با سکن خانه خوش امتزاج دهند یعنی کمال را از
کمال کمال مشهور است یا کمال خانه خوش امتزاج دهند مثلاً و کمال مشهور است که
و نیز با یکدیگر فرستند بیرون آید و با یکدیگر در خانه از این فرستند
آنچه مشهور است در احکام اولی از این اعتبار نماید حرکت در نقاط فرستند نیز
و مشهور است که این چهار کمال در مدارشان است که با هم نمایند که این امور
مدک که حرکت سوم حرکت خود هر کوی از وجه کمال در دایره اربعه و اعتبار این
نقطه نمایند و از این حکم استنباط نمایند استهلاک امور مدک که حرکت چهارم
حرکت مدک در کمال است چنانکه از این نیز لفظی نمایند مشهور است که حرکت اول احکام
از آن استنباط نمایند که استهلاک امور مدک که در این استهلاک امور مدک که
یعنی همان اشکال و قوت و ضعفشان و مدارشان و سعادت آنهاست و نواظر
در جمیع طرق معتبر است تا چیزی است که در یکباره و نیز هر گاه که در این
لفظ نمایند و وجه مدک که در اعتبار نمایند هر یک از حرکات کمال و شرح و تفسیر
و بادیش و اعتبار نمایند که در مجموع کمال از وجه و قدر کمال چند در دایره
خطه انسان معتبر است لازم آید خروج چهار حرکت که در این شرح
و تفسیر و تا دهم میزان اول حرکت طول کمال نیز حرکت نقطه دوم حرکت
عرض کمال نیز حرکت طرح سوم حرکت عرض کمال نیز حرکت نوب چهارم

مخبر است لفظ کمال
از حرکت کمال و شرح و تفسیر
و وجه

حرکت مدک در عرض کمال پس لازم آید سارده حرکت از عرض نیز آن بعد از کمال
از مشهور است که حرکت خود کمال مشهور است و از آن حکام استنباط نمایند لفظی
کمال و وجه مدک که در کمال و نقطه و طرح کمال مشهور است عرض کمال و نواظر
از دایره اربعه و نیز نقطه و طرح کمال و لفظی کمال مشهور است که با هم امتزاج
و دیگر در دایره اربعه اید است و همچنین دیگر طریقهها متفقند و در این
پایه است تا بصورت نزدیک تر نموده است مقاله دوم در وجه متفقند
مقاله مشهور است که در فضل اول در دایره اربعه بر وجه و آن کمال که در کمال
کنند که در چند خانه خود آید است در آن دایره اگر در کمال مشهور است و در وجه متفقند
اعمال است که در کمال و حروف و اگر در دایره اربعه اید است و در کمال مشهور است
و در وجه و نواظر و در حروف کمال مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است
بیت خود کمال که در حروف کمال مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است
در خانه متفقند که در کمال مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است
طریقه است و سوال از حصول آن مراد مشهور است با ما و اگر در کمال مشهور است و سوال از حصول آن
مراد مشهور است اما در دایره اربعه مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است
کمال مشهور است که در کمال مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است
و در حروف کمال مشهور است که در کمال مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است
در دایره اربعه بر وجه و در حروف کمال مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است
مع زیادتی و در حروف کمال مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است
و در حروف کمال مشهور است که در کمال مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است
که در کمال مشهور است که در کمال مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است
برین غایت که در حروف کمال مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است
و در حروف کمال مشهور است که در کمال مشهور است که در کمال مشهور است و در کمال مشهور است

سیرا

ارقاعه
قوانین

سنگ اربعه

عدد
دایره مربع

اول چهار عدد دارد و در خانه دوم پنج عدد و در چهارم ده و بیست و پنج و در پنجم و ششم هفتاد
معمول معلوم شد که در آن خانه پنجم عدد حصول ملوک گویند و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
پنجاه از این که گویند و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
باشد از این که گویند و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
گشت باز در آن وقت که بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
او مطابق شرط است و بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
در آن وقت که بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
با یکدیگر و بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
مستحق نظر گویند و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
حکم از آن سخن گویند و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
مشابه پس که سخن او در خانه اول است تا آنجا که بیست و یک و اگر در احوال
عدد و در هر احوال بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
از بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
۱۲ عدد دارد و در آن وقت که بیست و یک و اگر در احوال
لغاط زوج و خرد و است اما گفتن غیر از بیست و یک و اگر در احوال
چهارشنبه و چند خانه نظر کرده و در وقت است یا گفتن چند که بیست و یک و اگر در احوال
تغیر و بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
نماند نظر کنند در خانه ۱۴ که بیست و یک و اگر در احوال
و این ۱۴ خانه بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
پس غیر از خانه بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
در روز دوم بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
مربط و با یکدیگر بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
و با دو اب و خاک او بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
شخص عقده باز و با یکدیگر بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال

در این وقت
بیست و یک و اگر در احوال
بیست و یک و اگر در احوال

و بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
با یکدیگر بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
و در وقت بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
سوال از کدام ربع است و در خانه اول بیست و یک و اگر در احوال
و صدقه و این عقده بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
حقیقه و در احوال بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
بگفته که با یکدیگر بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
اگر در ربع بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
باشد و مراد بر این است و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
حاکم کند یعنی بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
در روز و بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
که گفتن بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
خانه معینی بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
مستحق بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
نخ بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
صاحب بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
الذکر که در خانه بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
مستحق بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
نظر نماند که در کدام ربع است و در آن وقت که بیست و یک و اگر در احوال
نظر کنند در خانه بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
که در چهارم در میان حقیقه و بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال
گویند از آن لامر بیست و یک و اگر در احوال بیست و یک و اگر در احوال

۳۵۸

ايضا ايام نحس لا يملك الكف فيها مسلا وهريرة ۱۷۵۳
 ۲۱ ۲۵ ۲۴ ۲۳ وينبغي للبر ان لا يكون هو ايتها ولا يحتم
 ان ينجس نفسه في كنيسته للعبودية علم ايرك له ان ان جهام اير
 يظهر اليه الدول في اثنا عشر واما هذه الاربعة البيوت ۱۴۱۳
 ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ تسزوا بر واما جهامها واولا منها وثمانيتها واولا
 فانها تسمى البيوت الاثني عشر بهذه الطريقة ان شاء الله تعالى
 ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
 وليبر في صحة الروح ونفسه وابدان الخمر كات في المرض
 وليبر في نصيب الارواح والنفوس والموالاة في وقت دم الغاير والسبح وال
 والتمنا والفرق ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ وليبر في مصراع الاخوان والاصحاب والاقرباء والرفقاء
 ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ وليبر في الرائيين والاصحاب في قبة الامور وجمال الله
 وليبر في وجوه الاولاد ورحمة المفقود ودر خط الخمر وحق الهديا
 ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ وليبر في مريض لهب ولبوار ولبسات والموتى القهار وراي
 ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ وليبر في النصح والبركة والانس في هارت والنفقة وظهر
 ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ وليبر في خوف وخطر والميراث والتمني وبيت المال
 واستورا اشتركا في الامانة وليبر في الفقر والعلم والتمني والصلح
 ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ وليبر في شغل وعلو وطلانه ووالدته وجاهه
 ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ وليبر في سرور وجمانة وعلامة وخود جرمه جسم وعشم

عن هذا لا يخرج القصر فان كان ثوابه لم يقم له فليظن ثوابه باسرت
 متعلق وان كان هو قرض من البيت ما يظهر من الكليلين حكمه وان ثوابه
 عن الذم والشركة والنجدة في حكمه بطلان حصول مراده وان كان
 الاكفان خارجة فلا يصح مراده وان ظهر الثابت فبالله من ثوابه ان يظهر
 فليصير له المراد في بيع منه بسعيه بالنسبة والنجدة بالتعقب ان ثوابه في
 قدر الثلثة الغالب منها الحكم الخارج كقصر مراده واثبات هو متوقف
 الامر بالمنظير هو المراد وان كان البعض خارج والبعض داخل
 منقول فليظن كقصر الثلثة والنجدة فان كان الغالب عليه الثواب والبر
 عليه بمراده وان كان الغالب عليه الثواب والبر عليه كقصر الثلثة
 في الحكم اظهر في طريقتهم والام الرضا في حكمه يقول في الحكم
 في سعائه والنجدة والدرهم والخارج والناظر المتعلق
 طريقة متميزة ومناسبة فليست من البيت الاول في
 الاثنا عشر وان صدرت من التسعة حكم سعائه وان كان
 سخا فليحكم بنحو ستة وان كان درهما في حكمه يحصل مراده
 ونسبها عنه في حكمه بالجملة من الاول والثاني
 بيوت مستقبلة من مائة الاول والثاني والثالث
 من زيار الاول والثاني والثالث ١٢٩٤ اشكال الاول حاله
 الماضية والثانية مستقبلة ثمانية هي ثقی الاثنا عشر
 دوصلح وفسادها تكرار في غير اذا ظهرت الاول تكرار في جميع
 الثمانية والثلث الدرهما والرابع للوالد وعلى هذا القياس سائر

حال استقبال

ثوابه ادب - داخل
وفاج

سائر الكفيل وهذا الكفيل ١٣١٤١٥١٦١٧ ثوابه مع القصر
 في غير هذا الميراث الاربعة ثوابه مع ثواب القصر والاثنا عشر
 في ثمن فان كانت هذه الكفيل اربعة وثم ثواب القصر
 من ثمانية كقصر مراده بسعيه بالنسبة والنجدة بالتعقب فان كان
 عن خروج وظهرت الكفيل الخمسة فليحكم بطلان حصول مراده
 والثابت في التوقف والمنفعة الحصول والذم وان كان البعض
 داخل والبعض خارج مثل هذا الكليلين ١٥١٢ فليظن ان ثوابه
 داخل والمنظير كقصر من دخول وان كانا خارجين فالمراد
 من الخرج وان كانت القسط متساوية ١٥١٣ او ١٥١٤ او ١٥١٥
 وان كان ثانيا او ثانيا فاحكم بمراده وان كان ثانيا او
 فاحكم كقصره طريقة اخر مراده فان لم يكن متساويين فليحكم
 الحكم لمطلق هو فيما كان ادر كليلين ١٥١٦ او ١٥١٧ او ١٥١٨
 من الدرهم والخرج والناظر والمنظير وان لم يكن متساويين فاحكم
 ١٥١٩ او اضر ب ١٥٢٠ او الحكم لمطلق هنا فوجه الاول
 والخارج والناظر والمنظير فصل الرابع في بقدر المطلق
 وغيره وتفسيره قال ابو عبد الله محمد بن عثمان النريزي ان كان
 السائل عن الاكفان من ثوابه والشركة والنجدة والجملة في ثوابه
 فليظن ميراث الجماعة ان كان الاكفان في ثوابه متساويين
 في جميع مراده وان كان في خارجين فليحكم بمراده وان
 للثابت والمنظير لا تقلد وان كان السؤال عن نقصان

سؤال انفصال

وهي سبب استحقاق ميراثه

عمل انفصال

وغير ذلك من العرفين ابدالها بالاشياء التي ليست
بالحال كالحال وكرارة كالم وان لم يطر العرفين فمفردة مت اللسان
ان كان الشا خارجا واما في داخل الما لم يقض المثل عن
وان كان الشا داخل الما فخرج لا يطر لها يطر ولا يقض المثل عن
وفى ذلك كسجود و **فصل في** خمس خصال في حال الفاعل
ما هو لعموم كمال الغاية في مقام الفاعل في اللسان مع ان كان
مستوفى الفرج والسرور وانه وان كان كما قبله كسجود ان كان مع
الغاية في مقام الفاعل مقيد وان كان خارجا فله مقيد وان لم يقض
البايع في اللسان وحققتها منها في جهة لغة او في جهة اخرى كسجود
وان لم يطر لها بايع في الما لم يطر لها في الما وحققتها منها
المثل من حر العاين نظر في الشا الثالث والسادس وحققتها منها
شكلا اخر فان كان هذا المقدم موصوفا لا موصوفه وان كان
شكلا داخل بعد تجييد وان كان شكلا خارجا في غير عشرة **فصل في**
في العبيد والعتاق والعدا ومن بيت الثالث في الشا عشر فخرج
اخر وكلم من الما في الما والعدا والعدا في الما في الما في الما
لوقن الما والثالث يدل على الترتيب والمنع في اللسان
وكلمه بالهول واليمن في العبد وان كان المثل في اللسان في العبد
والدور ان كان المقدم التسمية فادعى فلا يرد فيه وان كان ثانيا
يتوقف وان كان متقلبا يجمع مرة اخرى وارجح وان
كان تعدا يجمع اليه وان كان المثل في جنبها فكلوا
من البيت الثاني والثالث عشر ان كان الخمس فهو حصة او
او سره وان علقه منه كذا ان كان حصة فهو في الشركة وان

حالات

وربما

وان كان لغز آخر فهو خطا وانها في حقه بالادنى والكل حروفا في اللسان
يحكم بحسب **فصل في** ما طالع الوقت في السؤال في طالع الوقت الذي يظهر
من الرموز في ضرب الرموز في حروف المعجم في حكمة اللسان الى حروف
و طرح منه سبعة سبعة في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم
وان لم يطر ثلثه في الما في الما وان لم يطر ثلثه في الما في الما
وان لم يطر ثلثه في الما في الما وان لم يطر ثلثه في الما في الما
في الما في الما في الما في الما في الما في الما في الما في الما في الما
كان في حقه سبعة سبعة في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم
خلقة موضع كسبي ويندكر في هذا في بيت الثالث في حروف المعجم
المسح وان كان ثابت بعد ما سبق شيئا في حروف المعجم في حروف المعجم
نحوه في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم
الثاني ان كان الثاني خارج الما في حروف المعجم في حروف المعجم
شكلا في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم
لنفسه في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم
في الرابع في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم
و كسجود وان كان المثل في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم
جوابه وان كان المثل في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم
الموال في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم في حروف المعجم

طالع وقت

وربما

لنت
بأشخاص

وان كان الشكر الثابت والثبات في وجه الماء والى عند الرهر
الشكر الكافر والشكر الرابع عشر والميراث ايضا وهو من جنس
الماء والحرارة لم **فصل الثامن** في بيان نسبة الكفاية الى النفس **في**
وليس في جبر طويل القامة كبر اللحية كما هو صالح فيضج التث طويلا
كبر الابدان في الكس العذارا وسادات والذئراف والعقاة والاعيان
قبض اليد يدل على رصير رصير اللون متوسط القامة متوسط في حيد ووجهته
والرئس قصير الرقبه حسن العينين وذو لسان لطيفين واهل الدم ونهم في
قبض اليد يدل على رصير متوسط القامة ضعف اللون معتدل القامة صغير الرئس
وسيع الغمجة الشعر رقيق اساق كذاب ومنه لسان من حمله ليرين
والسيفين **اجزاء** يدل على شخص طويل القامة جسم اللينة معتدل الجنب
اهل اللون في امر لقدم وحسن صنيع العرفية البدنية **خرج** يدل على
على شخص طويل القامة وسيع الوجه والوجه رقيق اللون وهو لثمين
في امر الطرس **عقله** يدل على شخص قصير القامة في امر لودر
قصير الرقبه صغير الرئس وسيع لصد ركب اللانق والبطن في طبقات
الدرازل وخدمة الودار اللعشا **انكيس** يدل على رصير كحلوس
القامة في الرقبه في شهور وكلامه في طبقات العبيد والذئاف والدرازل
واهل النزع **عمره** يدل على رصير وجه اللون باهوا وعينه شابة بعين
الهرة وثواربه طويله ورأسه كبيره وناظر من خلف العنق ثم الجنبه ووجهه
علامات من الخرج وهو في تلك العكس ثم يراه ووجهه زردا فخر

في الدرادل **بين** يدل على شخص من جنس اللون طويل القامة معتدل
فصيح اللون ضيق الغم خفيف ومع وجهه ملامح **لهو الود** يدل
على شخص مربع منظر الكوا جليل القدر وسيع العينين كبر الابدان كبر
وهو في الحام والذئاف **الذئاف** يدل على شخص معتدل القامة لونه
ما بين الى البين والهمود راسه كبير حسن الوجه وسيع العينين لونه طويلا
متوسط الخواص في طبقات الكثرة في الدرادل كبر الابدان والذئاف **عنه**
الذئاف يدل على شخص طويل القامة شيق الوجه لونه في نظر صغير الرئس
شاد راسه من الغم خشن عينه شديدين الهرة في امر لودر
في الدرادل والذئاف **الذئاف** يدل على شخص معتدل القامة لونه ما بين
رقيق الوجه صغير العينين كبر الابدان وسيع الغم كبير الرئس
المرج **عنه** **الذئاف** يدل على شخص طويل القامة مدور الوجه والرئس
وسيع العينين طويل اللانق في طبقات امر الفرج وهو في امر
اجتماع يدل على شخص طويل القامة من اللون لطيف اللينة
الباين من قصير الجنبين هو في نظر صناعه في طبقات
اهل لقدم وشعره **الذئاف** يدل على شخص طويل القامة حسن اللون
رقيق الوجه شيق الرقبه وسيع العينين صغير الرئس في امر
فرضه اللانق كبر من طبقات الجواريس والبريد وشا بهه في
في امر لودر لاجد اللذئاف والذئاف **فصل التاسع عشر** في
يعين من دون فانظر الى الشكل الثالث عشر فانهم طوبى من منها
انظر الى الشكل الرابع عشر فيهم من طوبى وادراكه

في الحصول سبق

يدل على قوة انحصار عرقه في جبال شهر كاد ليعب الغيب ولا منه وفي
بيت النيران وليس على نية حمد النيران من الخوف ولدت النار الى
 السرور والميراث وفي **بيت التاسع** يدل على الاعمال الصالحات لتقسيم
 العسم والصالح للدمور والامن الطلوع في السفر والرويا الحسنة في السفر
وفي بيت العشرة يدل على سرور الشكر والعتق بالاحتساب وجمال المقادير
 من الحقام وسلامة الدم بها وفي **بيت الالف عشرين** يدل على حصول الحسان
 من الدنيا واظهار اللطف من الاصحار وغيبة العادة والقرعة والجملة
 بالتحسين مع الكثرة وفي **بيت الف عشرين** يدل على قوة الخفاء في تقدير الدم مع هذا
 العادة والتمام مع سيرة سبع الدواب الكبار بمن الزيادة في العادة
وفي بيت الف عشرين يدل على قوة سيرة حصول الدواد والمعاداة مع
 والعقبات والكسوف وكثرة الاصل والجميع العناء والفضيلة في السفر والاداء
 وفراغ الدار وفي **بيت الف عشرين** وفي **بيت الف عشرين** يدل على حصول المطلوب
 ان اراد الخروج وعطف الفردوس وتجد الله اياهم **وفي بيت الف عشرين** يدل على حصول
 المطلوب في غير وقت الاشياء وفي **بيت الف عشرين** وفي **بيت الف عشرين** يدل على
 ابد الاله فردا والفرد ما يقع وفي **بيت الف عشرين** وفي **بيت الف عشرين** يدل على
 وسلامة الغنم الذي في غير خوف **القبض المضمون** في سيرة شبيهة
اما بيت الدليل وليبر في شروعه في المهمات والكشف النعم وسلامة النفس
 وكونها في حق بعض الدبر وال **وفي بيت الف عشرين** وفي **بيت الف عشرين** يدل على
 الامم وجمع الكسوف وحصول الجود في نية انها في حصول مقابلة الهدى والمصيبة
 مع الحقام وفي **بيت الف عشرين** يدل على حصول الغيب والهدى في غير ارض مع
 الدخول والدخول وجمعة القرية وقوت الكسوف في **بيت الف عشرين**

ارجو ان يكون هذا

يدل على الدفن والقبور فمن بعض الاموال التراب وجمع الخبز والادوية
 والاشعة وسكون في المنزل والمقام والفرح في الاما ونفاية العربة والخير
 وحصول المراء وفي **بيت الف عشرين** يدل على كرامة الاولاد وحصول الهدى في الكاسير
 وفتح القصر وحصول خبايا السعادات وحصول المعاصد في المحبوب وفي **بيت الف عشرين**
 يدل على كثرة المرض في المحبوب في الجسد في العاقبة في وضع مع العافية والامام
 الحقيقة وحصول الثور والعبء في اليد والوداد وفي **بيت الف عشرين** يدل على الخبز في شهر
 وحصول الغنم مع الاموال وحصول المصروف ولا يرب ولا يرب ولا يرب
 يدل على حصول الغنم في شهر مع كثرة الاموال وحصول الميراث في شهر وفي **بيت الف عشرين**
وفي بيت الف عشرين يدل على بطالة الغنم في شهر مع كثرة الاموال ورجوع اموال المهددة و
 وكسب العلم وروية المبشرة الصادقة وفي **بيت الف عشرين** يدل على ثبات السطبان
 وقوة النهج والاعمال حسن حال الدم في شهر وفي **بيت الف عشرين** يدل على حصول المار في حصول
 المعصية والحصول في طريق الدنيا والقوة في المسألة وفي **بيت الف عشرين** يدل على كثرة في الهم في
 وقوة الاعداء وتزايدهم وحصول الدواب في شهر وفي **بيت الف عشرين** يدل على حصول المطلوب
 وقوة المار في حصوله في شهر وفي **بيت الف عشرين** وفي **بيت الف عشرين** يدل على
 في حصول الخير المتوق في شهر وفي **بيت الف عشرين** وفي **بيت الف عشرين** يدل على
وفي بيت الف عشرين يدل على حصول المطلوب وقوة الاله في المصائب وفي **بيت الف عشرين**
 وفي **بيت الف عشرين** وفي **بيت الف عشرين** يدل على انقضاء عاقبة الخبز وسلامة النفس
 وفي **بيت الف عشرين** وفي **بيت الف عشرين** يدل على انقضاء عاقبة الخبز وسلامة النفس
 وفي **بيت الف عشرين** وفي **بيت الف عشرين** يدل على انقضاء عاقبة الخبز وسلامة النفس
 وفي **بيت الف عشرين** وفي **بيت الف عشرين** يدل على انقضاء عاقبة الخبز وسلامة النفس
 وفي **بيت الف عشرين** وفي **بيت الف عشرين** يدل على انقضاء عاقبة الخبز وسلامة النفس

بيت الف عشرين

بيت الف عشرين

بيت الف عشرين

بيت الف عشرين

بيت الف عشرين

بيت الف عشرين

بيت الف عشرين

بيت الف عشرين

بيت الف عشرين

بيت الف عشرين

بيت الف عشرين

بيت الف عشرين

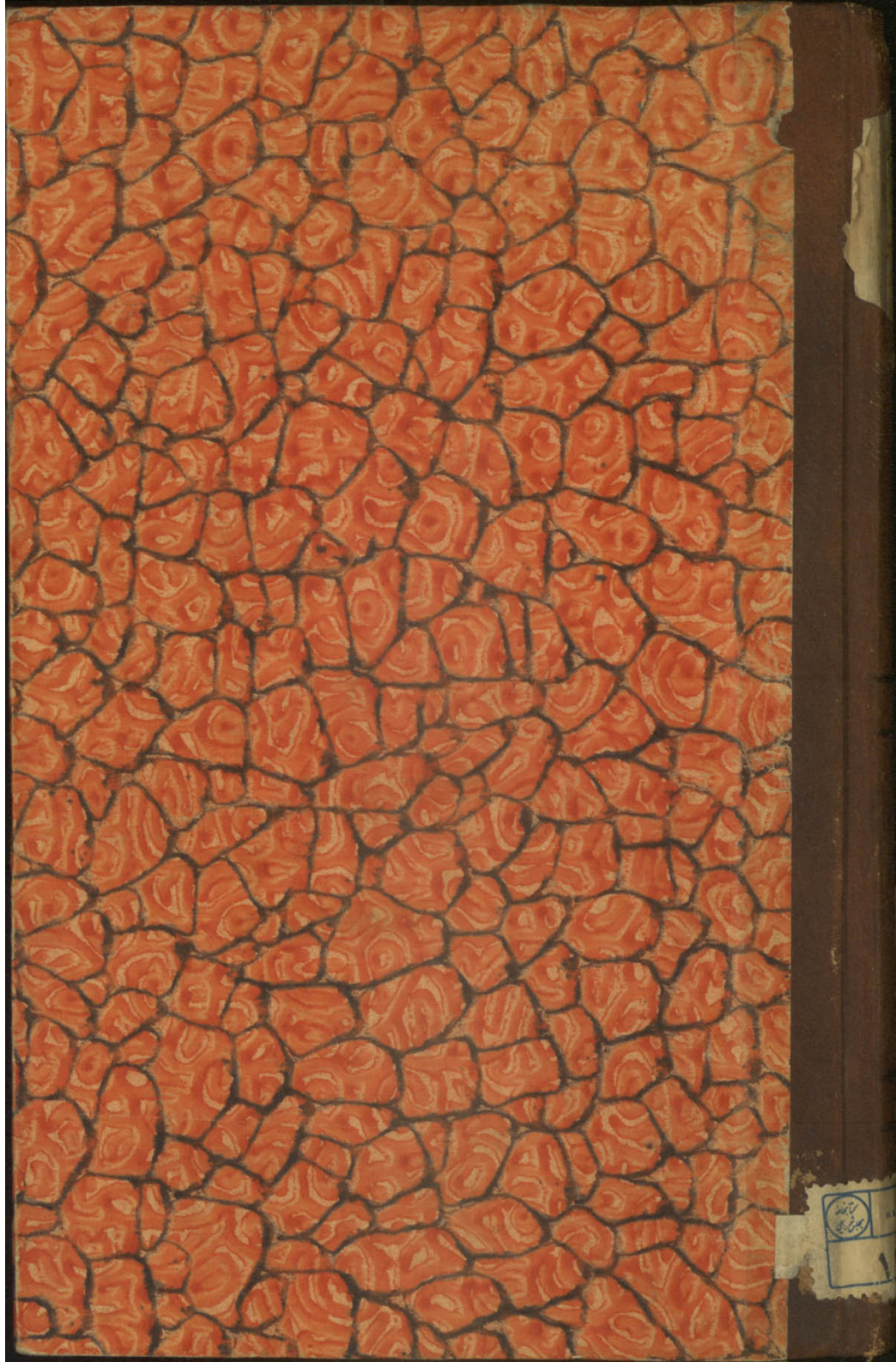
احكام في دروسه

وهو ما أتت به من قوة الفرج من بين المهرات **في ذلك** يدل على حصول
 المرادات والمفاتيح من الاجساد والاكابر والمنفعة من الاعمال الدواني
 وبشرط في المفاتيح **في ذلك** يدل على تزايد رواد الكبار والاكابر
 من شلال مداود الفوائد في السبع والبر **في ذلك** يدل على طلب العلم و
 العناية ببيت الاحياء وقوة عمل العاني وحصول الرجاء في الفناء
 وابتداء الشغل في المرات **في ذلك** يدل على حصول المطور الكلي وحصول
 الربا في الاصدقا وسعدا بجمع اهل العزة والعهد وكثرة الفوائد
 بغير الصلح **في ذلك** يدل على كبر **في ذلك** يدل على سعادة
 نكاح الشغل وحصول لها من قوة البعثة وقوة الشغل
 وعاقبة الخير **اما الاجتماع** في سورة ثمانية عشر **الاول** يدل على صحة
 النفس واستدراك الاشغال وحصول التي رب والمفاتيح من القصدات
 وتجاوؤ وتردد في المهرات الدواني **في ذلك** يدل على قوة الكبر
 والشغل في المهرات الدواني وقوة العمل في قوة اعمال والمفاتيح
 والكثرة والشغل والتجويد وحصول انما راسب لمجدية مع الحكم والقصد
 والشغل والشغل **في ذلك** يدل على قوة اجوال الاحزان والدخوات
 والاقرباء والهم وقوة اعمال في المعاملة والكثرة والشغل والتجويد مع طلب
 الخواطر في الرابع **في ذلك** يدل على جسمية المقام وحسن الهاتية وحصول لها صدق الاكابر
 ما في ذلك يدل على قوة الادلاء وحصول الاجساد والهيبة مع الله
في ذلك يدل على الفكر والهم والغم وقوة العبيد والفقير والفقير
 وتوقف المحوسب في الجسد وكثرة المرض **في ذلك** يدل على قوة الفنون
 والهيبة مع سلامة العاني والفوائد في الحركة والمناظرة **في ذلك**
 يدل على الدعوى والقيام **في ذلك** يدل على الميراث وموت وهو في ذلك

اصحاح

في الاقرباء والاقرباء **في ذلك** يدل على المرض في سائر الناس **في ذلك** يدل على حيا
 العلم والمنظرة الشغل وروية الواجب **في ذلك** يدل على سائر الناس **في ذلك**
 والهيبة **في ذلك** يدل على قوة الفهم والاداء من الحكم والنفذ من الدم
 وحصول المقصود **في ذلك** يدل على حصول المقصود الرجاء **في ذلك** يدل على
 سب سببين لوما وفرح من الشغل وسير الاحياء **في ذلك** يدل على الميراث والاداء
 والهيبة والادلة **في ذلك** يدل على تزايد رواد الكبار وقوة
 الفهم في البداية **في ذلك** يدل على سائر الناس **في ذلك** يدل على
 في الجسد **في ذلك** يدل على مرض الهاتية وصحة المرض وحصول الهيبة
 الفنون والهيبة **في ذلك** يدل على قوة الكبر **في ذلك** يدل على
 من المهرات الدواني وحصول المطور **في ذلك** يدل على صحة وسلامة ذاته
 المهرات الدواني والهيبة **في ذلك** يدل على ثبات الشغل **في ذلك** يدل على
 الفعالة **في ذلك** يدل على ما اطرو **في ذلك** يدل على سائر الناس **في ذلك**
 والكثرة والشغل وابتداء الشغل وصحة النفس والكثرة **في ذلك** يدل على
 في سائر الناس **في ذلك** يدل على الاقرباء في جسد الملك هو الكثير وحصول
 في الشغل **في ذلك** يدل على الهيبة والكثرة والقراب **في ذلك** يدل على
 المقصود **في ذلك** يدل على الاعمال والدخوات **في ذلك** يدل على ما في ذلك
 والاشغاله **في ذلك** يدل على ما في ذلك **في ذلك** يدل على ما في ذلك
 يدل على حصول الاجزى والفرح **في ذلك** يدل على المحبوب **في ذلك** يدل على
 يدل على طلاق الميراث والمرضى في الفهم والمجرب **في ذلك** يدل على
 مره اخرى **في ذلك** يدل على الفهم والتفكير **في ذلك** يدل على قوة الشغل والكثرة

اصحاح

100

1

خطی
۱۶